

Sygn. akt: I C 558/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Zofia Mórańska

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2018 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa B. D.

przeciwko (...) Bank (...) S.A. w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. Pozbawia w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 21 lutego 2012r. wystawionego przez (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wydaną w dniu 16 marca 2012r. przez tutejszy Sąd w sprawie ICo 327/12.
2. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa/ kasy Sądu Rejonowego w Giżycku/ kwotę **844,-/osiemset czterdzieści cztery/ zł** tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której powódka była zwolniona.
3. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę **(...),-/trzy tysiące sześćset siedemnaście/ zł** tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marek Makowczenko

UZASADNIENIE

Powódka B. D. w pozwie przeciwko (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. domagała się pozbawienia wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 21 lutego 2012r. nr (...) opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną przez tutejszy Sąd dnia 16 marca 2012r. w sprawie I Co 327/12 oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu wywodziła, że w dniu 25 października 2007r. zawarła z pozwanym umowę kredytową. W lutym 2012r. pozwany Bank wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. W dniu 12 kwietnia 2016r. pozwany złożył u komornika wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Powódka nie dokonała na poczet należności jakiegokolwiek wpłaty. Z uwagi, iż roszczenie tego rodzaju zobowiązań przedawnia się z upływem 3 lat doszło do przedawnienia.

Pozwany domagał się oddalenia powództwa oraz zasądzenia kosztów postępowania. W uzasadnieniu potwierdził, że zawarł powodem umowę kredytową powódka jednak pominęła istotny fakt, iż uznała roszczenie pozwanego wynikające z umowy kredytowej potwierdzone tytułem wykonawczym. W dniu 27 listopada 2017r. powódka wystąpiła

do pozwanego z propozycją polubownego rozwiązania spłaty zobowiązania. Powódka zadeklarowała chęć wpłat na poczet zadłużenia kwoty 500 zł miesięcznie. Wniosek powódki został rozpatrzony negatywnie.

Sąd ustalił, co następuje:

W sprawie poza sporem jest, że powódkę oraz pozwanego łączyła umowa kredytu w rachunku bieżącym (...) udzielanego w ramach „Szybkiego limitu kredytowego” numer 270- (...) z dnia 25 października 2007r. Umowa była następnie zmieniana aneksem numer (...) w dniu 24 października 2008r. oraz aneksem numer (...)r. z dnia 20 października 2009r.

(**dowód** : aneks numer (...) – k. 21, załącznik do umowy z 25 października 2007r. – k. 22, deklaracja – k. 23, aneks numer (...) – k. 24 - 25).

W dniu 21 lutego 2012r. pozwany wystawił przeciwko powódce bankowy tytuł egzekucyjny numer (...) wskazując w nim, że z tytułu umowy kredytowej numer (...) z dnia 25 października 2007r. wymagalne zadłużenie wynosi z tytułu należności głównej 16.866,20 zł.

W dniu 24 lutego 2012r. pozwany Bank złożył w Sądzie Rejonowym w Giżycku wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi.

Postanowieniem z dnia 16 marca 2012r. Sąd Rejonowy w Giżycku w sprawie I Co 327/12 nadał klauzulę wykonalności opisywanemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

W dniu 12 kwietnia 2016r. pozwany wystąpił do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. G. Kancelaria (...) w T. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Z uwagi na skierowanie egzekucji do nieruchomości została ona przekazana komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Giżycku M. W. Kancelaria (...) w G. i prowadzona jest pod numerem Km 223/18.

(**dowód** : zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego – k. 18, postanowienie Sądu Rejonowego w Giżycku – k. 19, tytuł egzekucyjny – k. 20, wniosek pozwanego z dnia 21 lutego 2012r. – k. 26).

W piśmie z dnia 27 listopada 2017r. powódka zwróciła się do pozwanego z propozycją polubownego rozwiązania spłaty zobowiązania wynikającego z opisywanego zobowiązania. Pozwany wniosek ten rozpatrzył negatywnie.

(**dowód** : pismo powódki z 27 listopada 2017r. – k. 47).

Sąd zważył, co następuje:

Powód oparł swe roszczenie na treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne. Pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w oparciu o wskazaną podstawę prawną znajduje uzasadnienie jedynie, gdy w okresie pomiędzy powstaniem tytułu egzekucyjnego a wyegzekwowaniem świadczenia powstaną zdarzenia, w wyniku których zobowiązanie wygasło albo też nie może być egzekwowane. Przykładem takiego zdarzenia mogą być: zapłata bądź zwolnienie z długu, odnowienie, potrącenie, przedawnienie, niemożność świadczenia wskutek okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada.

Należy wskazać, iż podstawy powództwa opozycyjnego zostały enumeratywnie wskazane w art. 840 k.p.c., w związku z czym powództwo może być uwzględnione jedynie w razie spełnienia jednej z nich.

W przedmiotowej sprawie powódka żądała pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności z uwagi na przedawnienie roszczenia. W tym kontekście Sąd rozważył kwestie przedawnienia roszczenia stwierdzonego bankowym tytułem

egzekucyjnym numer (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 16 marca 2012r. przez Sąd Rejonowy w Giżycku w sprawie I Co 327/12. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia wskazać należy, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r., II CK 113/12 termin przedawnienia roszczeń banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata. Zgodnie natomiast z art. 120 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Analiza złożonych do akt sprawy dokumentów pozwala przyjąć, że roszczenie stało się wymagalne najpóźniej w dniu wystawienia bankowego tytułu wykonawczego zatem w dniu 21 lutego 2012r.

W związku z tym należy stwierdzić, że wraz z upływem dnia 20 lutego 2015r. należność składająca się na wierzytelność główną przedawniła się. Powyższe odnosi się również do odsetek za opóźnienie bowiem Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 26 stycznia 2005 r. (III CZP 42/04, OSN 2005, Nr 9, poz. 149) uznał za obowiązującą w prawie polskim zasadę, że wraz z przedawnieniem się roszczenia głównego przedawniają się także roszczenia o świadczenia uboczne, choćby termin ich przedawnienia jeszcze nie upłynął. Powód nie wykazał też, że bieg terminu przedawnienia został przerwany bądź zawieszony.

W sprawie pozwany podnosił, iż powódka uznała roszczenie pozwanego wynikające z umowy kredytowej potwierdzone tytułem wykonawczym. W dniu 27 listopada 2017r. bowiem wystąpiła do pozwanego z propozycją polubownego rozwiązania spłaty zobowiązania. Powódka zadeklarowała chęć wpłat na poczet zadłużenia kwoty 500 zł miesięcznie. Wniosek powódki został rozpatrzony negatywnie.

W sprawie zatem należy rozważyć jakie skutki dla biegu przedawnienia wywarło pismo powódki. Stosownie do art. 123 § 1 pkt 1 kc bieg przedawnienia przerywa się przez uznanie roszczenie przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje. Brzmienie tego przepisu wskazuje wprost, że do przerwania biegu przedawnienia może dojść tylko w czasie trwania terminu przedawnienia. Zatem uznanie przez powódkę roszczenie w piśmie z dnia 27 listopada 2017r. nie mogło przerwać biegu przedawnienia albowiem doszło do zakończenia biegu tego terminu wcześniej to jest najpóźniej w dniu 20 lutego 2015r.

Skoro jak wskazano wyżej doszło do przedawnienia wierzytelności objętej spornym tytułem wykonawczym na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. należało uwzględniając powództwo orzec jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zgodzie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.